

også stramme at læse om, men vi ville godt lige have set lidt mere om det, og vi ville godt have set, hvorfor det og den dom ikke er anket osv. osv. Jeg synes, det er dårligt, at ministeren sender sådan noget ubearbejdet stof i hovedet på os, vil jeg også godt sige.

Jeg skal også lige sige, at vi aner faktisk ikke – ministeren gør det i hvert fald ikke – hvad der er sket, efter at voldspakken er kommet igennem. Ifølge en artikel i Information her i weekenden tyder noget på, at domstolene er blevet meget, meget, meget hurtige til at dømme, også ud over det, der var hensigten med voldspakken fra 1993. Man giver nu i stor udstrækning ubetingede domme til 15-17-årige, der ikke tidligere har foretaget sig noget kriminelt, for – undskyld mig udtrykket – almindelige værtshusslagsmål. Værtshusslagsmål kan selvfølgelig være noget grimt noget, men det har ikke været hensigten fra Folketingets side, at disse unge mennesker, som ifølge FN's børnekonvention stadig væk skulle være under vores beskyttelse, skal have ubetingede domme.

Jeg synes egentlig, at vi, inden vi vedtager noget som helst her, skal have opklaret, hvad der faktisk er sket i den tid, og så vil jeg som sagt bede ministeren om en anden gang ikke at sende os en sådan papirkurvsbund i hovedet som den, vi har fået med hensyn til eksemplerne. Det stof skulle have været bearbejdet.

Men så skal jeg nok holde op med at brokke mig. Det ærgrer mig bare, at vi er havnet her igen, og jeg synes ikke, regeringen er helt uden skyld i det. At man fik sagt de ting lige omkring nytår, må man undgælde for nu. Der er jo straffe til alle, åbenbart også til statsministre og nyudnævnte justitsministre, og det må de så tage til sig.

Men jeg skal lade det blive ved det, der er sket, og i øvrigt glæde mig over, hvad der faktisk ligger foran os af konkrete forslag.

Jeg synes, L 144 i mange henseender er et vældig godt forslag, men jeg er selvfølgelig noget spændt på at se høringssvarene, for det er gået utrolig stærkt, og Præsidiet burde faktisk ikke tillade, at en sag bliver sat så hurtigt på dagsordenen, at vi overhovedet ikke har tid til at kontrollere forslaget med de høringssvar, der kommer. Det kan godt være, at regeringspartierne har forhandlet forslaget vældig længe, men vi andre har jo ikke haft en chance, og det indeholder faktisk store og svære sager.

Men så vidt jeg kan se, er især L 144 et godt forslag, for det er nok nødvendigt, at der ind-

sættes en form for offerbeskyttelse i loven, for man bliver jo bestyrtet, når man ser, hvad Højesteret ifølge forskellige højesteretsdomme ikke vil give ofre erstatning for, og derfor bør det selvfølgelig med.

Noget, som vi i SF især har set på med glæde, er, at forslaget om konfliktråd kommer ind i offerbeskyttelsesloven. Og det er jo interessant, at det kommer med dér, for de norske undersøgelser tyder nemlig på, at det først og fremmest er offeret, der har gavn af de konfrontationer, som et konfliktråd kan sætte i værk, og så vidt jeg kan læse i forslaget, er de meget uhensigtsmæssige bindinger, der lå i det gamle konfliktrådsforslag stort set fjernet, og vi ser derfor frem til, at det får bedre betingelser, end det har haft.

Og vi synes, man skal inddrage de norske erfaringer, for for et års tid siden havde vi her i Folketinget en spændende høring om konfliktråd, hvor kriminologen Nils Christie fra Norge gennemgik nogle eksempler og viste, hvordan man også kunne bruge konfliktrådene i en række andre civile sammenhænge, og at de i og for sig var medvirkende til at løse en hel masse konflikter.

Det betød ikke, at man dermed kunne fjerne ungdomskriminaliteten – det blev tydeligt sagt, og det skal man selvfølgelig gøre sig klart – men de kunne i høj grad medvirke til at afbøde problemerne for ofrene.

Og hvis man så derudover kunne gøre lidt mere for at undgå disse fortvivlede straffeattestpletter, ville det være dejligt, men det kan jeg ikke helt se om der er vilje til. Men det ville være godt, hvis vi i forlængelse af den diskussion, vi havde under forespørgselsdebatten, kunne kigge på, hvad man kan gøre for at afværge, at disse unge mennesker får deres liv ødelagt, fordi man jo netop ikke vil viske tavlen ren, når de er blevet straffet, men vil blive ved med at holde dem fast på, hvad de har gjort.

L 145 rummer først en lang indledning om alle de glimrende tiltag, der nu skal iværksættes, og hvoraf meget hører hjemme i Socialministeriets regi, og det er alt sammen noget, som vi synes er vældig godt, og som jeg ikke vil gøre mere ud af her.

Problemet med strafferammeskærpsen har jeg været inde på, men jeg synes bestemt, vi skal have undersøgt, om det faktisk er nogle helt andre ting, der skal til, end præciseringer og ændringer, og om man faktisk hellere skulle sikre sig, at anklagemyndigheden kommer til at fungere bedre, hvilket jo så ikke skal ske gen-